
André Rossfelder-Magallanes i l'antimeridià

Autor:

Data de publicació: 20-10-2016

André Rossfelder, va ser un premiat escriptor i geòleg marí nascut a França, va servir en la Resistència francesa i va ser cadet paracaigudista en la Segona Guerra Mundial. Va ser guardonat amb la Medalla Militar Francesa i la Creu de Guerra. Va obtenir un Mestratge i un Doctorat en Ciències (Geologia) i va explorar el nord d'Àfrica i el Mediterrani, mentre era oficial de la "Marine de Guerre" francesa a Alger . Membre de l'OAS, després del fallit atentat a Degaulle, es va haver de refugiar, probablement a Catalunya on va conèixer la llengua i la cultura catalanes que li van permetre concloure la catalanitat de Francesc Albó de Rodas-Rosas, el pilot de Magalhaes i El Cano en el viatge de la volta al mon, periple que va refer fent servir el "derrotero de Albo" tret de l'Arxiu d'Índies.

André Rossfelder, va ser un premiat escriptor i geòleg marí nascut a França, va servir en la Resistència francesa i va ser cadet paracaigudista en la Segona Guerra Mundial. Va ser guardonat amb la Medalla Militar Francesa i la Creu de Guerra. Va obtenir un Mestratge i un Doctorat en Ciències (Geologia) i va explorar el nord d'Àfrica i el Mediterrani, mentre era oficial de la "Marine de Guerre" francesa a Alger . Membre de l'OAS, després del fallit atentat a Degaulle, es va haver de refugiar, probablement a Catalunya on va conèixer la llengua i la cultura catalanes que li van permetre concloure la catalanitat de Francesc Albó de Rodas-Rosas, el pilot de Magalhaes i El Cano en el viatge de la volta al mon, periple que va refer fent servir el "derrotero de Albo" tret de l'Arxiu d'Índies.

Va residir a Califòrnia amb la seva esposa Marjorie fins la seva mort.

Després de marxar cap a Califòrnia, va seguir amb la investigació marina durant trenta anys, al començament en les profunditats de l'oceà i després al Pacífic subtropical on va liderar l'exploració de més de seixanta atols i illes. És membre del Club d'Exploradors i membre emèrit de la Societat de Tecnologia Marina. A part d'una sèrie d'articles científics i tècnics i diverses patents, ha publicat en francès: quatre novel·les, un assaig, un tractat geològic, i un volum de records.

L'Acadèmia Goncourt li va concedir el premi literari més prestigiós de França en la categoria de Novel·la Històrica. "A la recerca de la Longitud, Magalhaes i la antimeridià" va ser el seu primer llibre en anglès, en ell defensa la catalanitat de Francesc Albó de Rodas-Rosas, pilot de de Magalhaes en el viatge de la volta al mon, periple que va refer fent servir el "derrotero de Albo" tret de l'Arxiu d'Índies.

El seu llibre "In Pursuit of Longitude: Magellan and the Antimeridian"

Fernando de Magallanes és àmpliament conegut i estudiat, però, la seva imatge coneguda pot ser enganyosa. Magallanes no va ser el primer circumnavegant. De fet, ni la seva missió, ni tan sols la seva intenció era donar la volta al món.

En el seu captivador llibre "A la recerca de la Longitud: Magallanes i l'antimeridià", el geòleg marí i explorador André Rossfelder ens recorda que les instruccions estrictes del navegant portuguès eren només les d'assentar la base per la reclamació espanyola a les llegendàries Illes de les Espècies, les Moluques.

Carles I de les Espanyes havia aprovat la seva proposta per trobar la utòpica via marítima a través del Nou Món, i

després de creuar la cara inexplorada de la Terra i confirmar "falsament" que aquestes illes del tresor estaven al costat espanyol de l'antimeridià, la línia que separa els dominis portuguesos i espanyols .

Això significava precisar la seva ubicació dins d'uns dos graus de longitud tenint l'estima mitjançant l'ampolleta com a únic mitjà de mesura del temps. Després de navegar a través d'uns 200 meridians d'aigües desconegudes - una gesta extraordinària duta a terme per Francesc Albó pilot català de RODAS (ROSAS) a les ordres de Magallanes

La credibilitat de Magallanes estava recolzada per anys de combats i viatges a través de l'Índia portuguesa, però mentre que la possessió era l'objectiu del rei, el navegant albergava els seus propis objectius: buscar i reclamar governació dels Luçoes (ara les Filipines) molt riques en or, .molt a prop de culminar la tasca amb èxit, va morir en un combat inútil. La seva victòria estava en una altra part.

Al cor d'aquest llibre és l'estudi del geni, i com un home navegat amb increïble confiança i precisió a l'altra banda del món a través de les tempestes, les intrigues i motins, i la història marítima va canviar per sempre.

Un estudi dels comentaris dels supervivents de la volta al món, una anàlisi en profunditat del derrotero del pilot Francisco Albó arribant a la conclusió que el pilot era català de RODAS, apart de les catalanades del text, un dels seus principals arguments per a demostrar que els mal anomenats "grecs de Rodes" de l'expedició, no podien ser de l'Illa de Rodes, és que hi ha un moment que s'amotinen i volen tornar a casa, i "aquesta casa" no podia ser l'Illa de Rodes ja que estava bloquejada per les naus de Selim I (1519) i més tard per les de Soleiman el magnífic (Süleyman Kanuni) i Mustafa Pasha, que acabarien vençant amb el setje de 1522.

El llibre conté una extensa bibliografia amb un índex detallat i per a completar el llibre. va escriure el pròleg. Tim Joyner (Magallanes, 1992, McGraw-Hill), el major expert en el gran navegant.

Ferdinand Magellan is widely known and studied, yet his common image can be misleading. Magellan was not the first Circumnavigator. In fact, neither his mission nor even his intent was to sail around the world. In his captivating book "In Pursuit of Longitude: Magellan and the Antimeridian", marine geologist and explorer André Rossfelder reminds us that the Portuguese navigator's strict instructions were only to lay a Spanish claim to the fabled Spice Islands, the Moluccas. Charles of Spain had endorsed his proposal to find the seaway rumored to exist through the New World, and then to cross the unexplored face of Earth and confirm that these treasure islands were on Spain's side of the Antimeridian, the Line separating the Portuguese and Spanish domains. This meant ascertaining their position within two degrees of longitude by sole means of dead-reckoning after sailing across some 200 meridians of uncharted waters -- an extraordinary feat. Magellan's credibility was supported by years of combats and voyages through Portuguese India, but while possession was the king's goal, the navigator harbored his own aims: to search for and claim governorship of the gold-rich Luçoes, now the Philippines. Close to success, he died in a vain combat. His victory was elsewhere. At the heart of this book is the study of genius, and how one man navigated with amazing confidence and precision to the far side of the world through storms, intrigues and mutinies, and forever changed maritime history.

Survivors' accounts of the Pacific crossing, an in-depth analysis of this course as logged by Magellan's pilot Francisco Albo, an extensive bibliography and an index complete the book. Tim Joyner (Magellan, 1992, McGraw-Hill), foremost expert on the great navigator, wrote the Foreword.